

[Miljøministeren]

komme til at betyde stop for virksomheder eller nedlæggelse af arbejdspladser.

Jeg er glad for, at fru Anne Grete Holmsgård rejste dette spørgsmål så klart. Det er helt afgørende, at den holdning breder sig i befolkningen og i erhvervskredse, at det ikke kan betale sig at forurene, og at vi skal have stoppet det. Når denne holdning breder sig, vil vi også – ikke mindst i opbyggelsen af nye virksomheder – kunne tage højde for, at miljøet skal være i orden.

Jeg vil også medgive fru Anne Grete Holmsgård påpegningen af, at farligheden for fisk og planter af de udledninger, der foregår deroppe, er relevant.

Jeg har tidligere nævnt spørgsmålet om, hvad man kunne gøre ved disse udledninger; det gjorde jeg i svaret til hr. Sønderby. Men hvad med miljøbøder? Det er da mærkeligt, at ministeren ikke nævnte noget om en skærpelse af disse miljøbøder.

Dertil kan jeg sige, at vi har nedsat et udvalg til håndhævelse af bygge- og miljølovgivningen. På baggrund af dens betænkning arbejder vi i øjeblikket på kraft i ministeriet med udkast til lovgivningsmæssige initiativer på dette område.

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg vil gerne starte med at takke partiernes ordførere for de mange indlæg heroppefra, som alle sammen har været konstruktive og positive i forhold til den ånd, som denne forespørgsel er stillet i. Alle med en enkelt undtagelse, men også ministeren, har gjort opmærksom på, at man helt og stærkt mener, at de eksisterende miljøregler skal overholdes og også aktivt kontrolleres.

Det betyder også, at landbrugserhvervet, som det jo erkendes er dem, der først og fremmest er synderne, må tage til sig, at det er et krav herindefra, at miljøreglerne bliver overholdt. Det er først og fremmest i forbindelse med kvælstofproblematikken.

Jeg skal også takke for den fart, alle er enige om at Limfjorden skal gøres ren og pæn med.

Nu er jeg spændt på at høre, hvilken modtagelse de dagsordener, som er foreslået, får hos regeringspartierne. Det har vi ikke hørt noget om på nuværende tidspunkt, men det kommer formodentlig her i anden omgang.

To af dagsordenerne lægger op til en øget aktiv indsats, og det er jo spændende at se, hvordan regeringspartierne modtager dem.

Hr. Ahlmann-Ohlsen sagde, at det er ethvert menneskes ret at bruge luften og vandet og jorden. Ja, det er jeg enig i, det er vores ret, men vi har ikke ret til at misbruge jorden og vandet og luften, og den stigende forurening, som vi oplever i Limfjorden og en række andre steder i vores farvande og i vores luft, er misbrug, som skal stoppes eller begrænses så meget som muligt.

Hr. Sønderby var også enig i, at fjorden skal gøres ren, bl.a. fordi han gerne ville fremme fiskemængderne, men han havde samtidig nogle bemærkninger om de økonomiske forhold, som jeg gerne vil have uddybet. Mener hr. Sønderby, at miljøbeskyttelseslovens regler om, at forurenere skal betale for rensning – at det ikke skal kunne betale sig at forurene, som miljøministeren understregede – skal gælde for Danmark med undtagelse af landbruget?

Fru Grethe Kindberg Jørgensen sagde i sin afslutning, at hun var bange for, at hvis vi stillede for strenge krav på miljøområdet, ville det betyde færre arbejdspladser og dermed øget arbejdsløshed. Jeg tror ikke, at der er en sammenhæng på den måde, som fru Grethe Kindberg Jørgensen beskriver det. Tværtimod er der en række arbejdspladser i den etablering af rensning af Limfjorden og i de forsøg med rensning af Limfjorden, som vi har lagt op til også i den dagsorden, som vi har foreslået.

Til hr. Poulsgaard vil jeg gerne sige, at problemerne omkring både fosfor og kvælstof er ret udførligt beskrevet i litteraturen, de er beskrevet i Limfjordskomiteens rapporter fra 1982 og en række andre steder, og miljøudvalget er også blevet gjort bekendt med hele den problemstilling, der ligger på fosfor- og kvælstofområdet, så det er absolut ikke nogen fremmed problemstilling.

Rodzoneanlæg har ministeren i korte træk redegjort for hvordan virker, og så går jeg ud fra, at også hr. Poulsgaard er blevet gjort bekendt med det. Somme tider har man indtryk af, at manglende vilje til at gøre noget ved sagerne bliver skubbet ind under uvidenhed, og det synes jeg ikke er rimeligt.

Til hr. Dræbye vil jeg sige, at jeg mener ikke, at denne forespørgsel primært er en politisk manifestation. Jeg mener, at denne